

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

INTERN MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

NR.: 2-70

2. årgang

INNHold:

LEDER - om hovedframstøta til våren	
oppsummering av siste medlemsmøte	s.4
borgerlige verdinormer og proletar stil	s.6
klipp	s.8
Engels: kapital og merverdi	s.9
om de nye studiene	s.10
studierapport	s.11
Klassekamp-rapport	s.12

Kamerater som har stoff til Røde Stjerne bes om å overholde innleveringsfrinsten.
Innleveringsfrist for stoff til neste nummer av RS er lørdag 14. mars.

MH

LEDER:

HOVEDFRAMSTØTTA TIL VÅREN

"For hver dag som går råtner fienden mer og mer opp, mens tingene dag for dag går bedre for oss."

Slik oppsummerer formann Mac den allmene støtta i verden. Vi ser også her at klassekampen skjerpes på alle områder, opportunistene i arbeiderrørsla går mer og mer i oppløsning og er tvunget til å rotte seg sammen i store anti-m-l-blokker. Samtidig har nå laget kommet opp på et høgere plan - gjennom studier og kamp mot liberalistiske tendenser har vi fått et konsolidert og slagkraftig lag.

I denne for oss særst gunstige situasjonen må vi sette ekspansjon foran videre konsolidering. Dette betyr at vi må tilstrebe å komme opp på et høgre nivå på alle områder. Dette gjelder for studiene - vi setter nå i gang med den supplerende grunnsirkelen - vi ekspanderer når det gjelder medlemstallet, og kanskje viktigst, vi må komme opp på et høgre plan når det gjelder propagandaen og agitasjonen, vi må tillempe masselinja i større grad.

SK har slått fast at partibygginga blir forbundets hovedframstøtt til våren. Lagets hovedframstøtt må derfor foregå innafor ramma av dette. Vårt eksterne arbeid må gå ut på å legge et godt og solid grunnlag for bygginga av partiet. Vi må altså konsentrere oss om å drive arbeid for å skjerpe motsigelsa i NKP, og drive propaganda for å trekke til oss nye folk.

Når det gjelder NKP-revisjonista først: lagsstyret må drive grundig undersøkelse og studium for å legge grunnlaget for nye framstøtt mot NKP, f.eks. prøve å finne ut hva disse folkene foretar seg i bystyret, i frontene o.l. Kameratene i laget bør prøve å

komme i kontakt med bra folk som av en eller annen grunn er på gli inn i KU/NKP, og i det minste sørge for at de får Røde Fane. Videre kan det være gunstig å arrangere fellesmøter mellom SUF og NKP, f.eks. på frontene. Vi må huske at vi har gode kamerater innafor NKP's rekker som fører en beinhard kamp for å få gjenreist NKP som et m-l-parti. Det ville være usolidarisk av oss overfor disse kamerata å danne noe forbund før motsigelsa i NKP er løst.

Når alt kommer til alt er hovedkilden for støtter til det nye partiet uorganiserte folk fra de breie lag av folket. Vi må auke vår eksterne eksterne aktivitet for å få nærere kontakt med slike folk. Sida forbundene mer og mer skal gå over til å bli et ungdomsforbund, er det naturlig at laget tar opp saker som angår ungdommen spesielt, f.eks. boligspørsmålet. Vi veit at unge folk fra arbeiderklassa har store problemer med å skaffe seg bolig når de f.eks. skal gofye seg. Lagsstyret må her legge grunnlaget gjennom undersøkelse og studieum, og lagsmedlemmene kan delta i dette arbeidet ved å snakke med unge folk når de f.eks. selger KK, om hvordan de fikk leiligheten, innskudd leie osv., for å legge grunnlaget for eksterne aksjoner på dette spørsmålet.

MH

"I alle massebevegelser må vi foreta en grunnleggende undersøkelse og analyse av tallet på aktive støtter, motstandere og nøytrale, og vi må ikke avgjøre spørsmålene subjektivt og uten grunnlag."

MAO

SISTE MEDLEM SMØTE =

ALIMENT OM STODA

Styret sin oppgave har vært å sette ut i livet landsmøtevedtaka og direktiva fra AU, noe det har makta bra. Studiene i laget har gått bra, konsolideringa av laget er ferdig hva angår nedskjeringa og vi begynner nå å vokse igjen.

HOVEDLINJA TIL VAREN

Internt arbeid

1. Gjennomføre forbundtets enhetlige studier.
2. Fullføre arbeidet med å innføre den demokratisk-sentralistiske arbeidsstilen og organisasjonsformen på alle plan.
3. Ta et nytt skritt framover i arbeidet med forbundets sikkerhet.
4. Legge hovedgrunnlaget for en trygg og sjelstendig økonomi.

Internt arbeid for å styrke forbundet.

5. Utvikle og utvide arbeidet med sympatisørstudiene og i samband med dem trekke nytt, friskt blod inn i forbundet.

Eksternt arbeid

For forbundet

6. Heve kvaliteten av marxist-leninistenes og forbundets propaganda og spre den i stadig breiere lag av folket.
7. Ta et fast grep om gjennomføringa av forbundets linje i skole og studentpolitikken.

Utenom forbundet

8. Styrke arbeidet i de folkelige frontorganisasjonene.

1. Studiene

Vi bør merke oss at sympstudiene er prioritert foran eksternt arbeid. Studieledermøtet øvde sjølkritikk for at de ikke har makta å "stole på egne krefter". Systemet med materiellliste vil bli forbedra i forbindelse med den supplernede grunnkretsen, som kommer snart.

4. Økonomien

Arbeidet her går ut på å gjøre oss uavhengig av staten, vi må lære oss å stole på egne krefter. Egne krefter utgjør nå i laget 90% av budsjettet.

Sikkerheten og økonomien er bra gradmålere for om laget er et proletarisk lag.

5. Sympstudiene

Sympstudiene har tådligere vært for teoretisk prega. Sympene bør for ettertida trekkes mer med i praksis. Frafallet er lite i sympsirkelene, men skolefraksjonene har delvis svikta når det gjelder å skaffe bra folk.

6/7. Propagit og sklearbeid.

De fleste skolefraksjonene er nå bra konsolidert gjennom studier, og må nå konsentrere seg om propagit. Apreiinga av RG må trappes kraftig opp.

Den faglige propagiten vil for ettertida i hovedsak gå gjennom SASG. Vi har etterhvert utvikla ei bra rutine når det gjelder salg av KK og til en viss grad spreiing av løpesedler, men når det gjelder andre former for propagit, f.eks. åpne møter, infiltrere org. (unngå "radikalisme") har det blitt vist manglende fantasi.

ARBEIDSTILEN I LAGET

Gjennom den grundige kritikken som har pågått i det siste, har forholda bedra seg endel, men vi er ennå ikke fullkomne. Det må framleis øves kritikk/sjølkritikk for å utrydde småborgerlige trekk, men kritikken må heile tida gå ut fra prinsippet om å "kurere sjukdommen før å redde pasienten". For å styrke klassestandpunktet hos kameratene vart det pekt på nødvendigheten av intern propaganda.

KRITIKK AV MØTET

Angående den til sine tider trege diskusjonen, må dette sees i sammenheng med at de fleste ting er klare, og at det er små diverganser.

Oppmøtet på medlemsmøtet var ikke slik det skal være. Vi har nå forholdsvis få medlemsmøter, men de vi har er til gjengjeld desto viktigere. Det er på medlemsmøtene linja blir staka ut, og det er derfor av største viktighet at alle kamerater møter opp.

hovedoppgaven for kritikken er å peke på politiske og organisatoriske feil. Men hva angår personlige mangler, så bør man ikke kritisere dem så strengt når de ikke har samband med politiske eller organisatoriske feil. for da vil kameratene være i vilrede om hva de skal gjøre.

Dertil kommer følgende: Ikke før er en slik kritikk sluppet løs, før partiets oppmerksomhet konsentrerer seg utelukkende på bagatellmessige mangler, slik at alle blir engstelige og overdrvent forsiktige og glemmer partiets politiske oppgaver, og dette er meget farlig."

Som vi ser er svikten i KK-salget et uttrykk for at lagets ideologiske nivå ikke er så høyt som vi ønsker. For ikke å gjøre de samme feilene som ved spreinga av dette nummeret av KK må hver celle og hver enkelt kamerat nøye og ærlig studere problemene med spreinga og prøve å komme til klarhet i hvorfor det ikke alltid går så veldig bra med salget. Bare da vil cellelederne kunne hente aviser i den utstrekning de blir solgt.

Dette betyr sjølsagt ikke at de kameratene som ikke får overlevert aviser av cellelederen er fritatt fra salget. De må være enda mer samvittighetsfulle enn tidligere med KK-spreinga og hente aviser etter hvert som de selger.

Det ønskelige er sjølsagt at cellene tar seg av alle sider ved KK-salget (dørsalg), men slik situasjonen er i dag tror jeg vi kommer til bedre og mye mer fast forankra resultater ved heller å la denne lille detaljen bli behandlet særskilt for hver enkelt. Men vi må hele tida ha klart for oss at vi arbeider fram mot at overlevering av KK til dørsalg bare skal foregå i cellene. Vi må hele tida forvisse om at denne ordninga har grunnlag i lagets proletare arbeidstil.

Jeg håper at jeg med det foregående har klart å klarlegge en del rundt de negative sidene ved spreinga av KK denne gangen.

Som vi skjønner så bunnar mye i at vi enda ikke har fått et skikkelig nok grep over den ideologiske fostringa. Først når vi har løst denne oppgava vil vi bli i stand til å løse f.eks. problemene med spreinga av KK.

Sjøl om vi har oppnådd store resultater i løpet av kort tid så viser svikten i KK-salget oss at vi må ta et enda fastere grep om den ideologiske fostringa? Derfor:

FRAM FOR DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA!!

TA ET FASTERE GREP OM OG UTVID SPREINGA AV KLASSEKAMPEN!!

BEGRUNNELSE FOR OVENSTÅENDE SKRIVERI.

Som kameratene vil skjønne ved å gå gjennom den nylig utarbeida rapportskrivingsveiledningen for dørsalgaksjoner så har vi satt oss store oppgaver å løse v.h.a. KK-spreinga. Det naturlige ville kanskje være å begrunne denne veiledningen i dette nummer av Røde Stjerne. Men jeg tror det er viktig å rette på fortidas svakheter før vi tar på oss store oppgaver for framtida. Derfor vil ikke en begrunnelse for og forklaring til rapportskrivingsveiledningen komme før i neste nummer av Røde Stjerne.

"Det er en del av hele kunsten med metoden for ledelse å skaffe seg oversikt over hele situasjonen og legge planer i samsvar med de historiske forhold og aktuelle forhold på hvert enkelt sted, ta en riktig bestemmelse av tyngdepunktet i og rekkefølgen for arbeidet til hver tid."

BORGERLIGE VERDINORMER OG PROLETÆR STIL

"Det som vi alltid tar til utgangspunkt, er at vi av hele vårt hjerte og med alle våre tanker må tjene folket, at vi aldri på noe tidspunkt - ikke ett eneste minutt - må fjerne oss fra massene, at vi i alle stykker må la oss lede av folkets interesser og ikke av egeninteresser eller gruppeinteresser, at vi bærer det fulle ansvaret overfor folket såvel som overfor partiets ledende organer."

Mao -

SUF(m-1) har i løpet av de siste åra utvikla seg stadig raskere i retning av et proletært, kommunistisk ungdomsforbund, et ungdomsforbund som går ut fra at de skal tjene folket, som en del av folket, men samtidig som folkets fortropp. Dette stiller store krav til medlemmene. En kommunist i et proletært ungdomsforbund må være innstilt på, allerede fra starten av, å bruke livet sitt i kampen fram mot den sosialistiske revolusjonen, og i bygginga av sosialismen under proletarietets diktatur. Han må være i stand til å stille seg i ledelsen for folkemassenes kamp. Kampen vil bli hard og seig, men vi veit den vil bli krona med seier. Vi veit at ei omfattende krise i kapitalismen ligger like rundt neste sving, og med den en revolusjonar situasjon som vi allerede ser begynnelsen av. Kamerater, hvorfor skal vi da nøle med å kvitte oss med våre dårlige karaktertrekk, slik at vi kan bli et skikkelig våpen i folkets hender? Vi må være klar over at vi er marxist-leninister, til enhver tid av døgnet, og vi blir oppfatta som m-lere av anna folk. Å tru, som noen kamerater gjør, at vi kan "ta oss fri",

at vi ikke lenger behøver å oppføre oss som m-lere når vi tar av oss merkene, er ikke anna enn å bløffe seg sjøl.

Vi i Strindacella kom fram til at mange av de liberalistiske og borgerlige avvika som har funnet sted i Trondheimslaget, delvis grunner seg i kameratenes trang til å være "tøff", til å framheve seg sjøl på et eller anna vis. Enkelte kamerater har her ført fram fullstendig borgerlige kriterier på det å være "tøff" og hard. Det de har stilt opp er slike ting som å være hardets til å drikke, å være mest mulig rappkjeftha, dvs. komme med en fleipete kommentar til alt mulig, å gi blaffen i omgivelsene sine og oppføre seg på en måte som virker provoserende og frastøtende på vanlige folk, og være hard a la James Bond, dvs. aldri vise følelsene sine o.l.

Internt har dette virka til å skape en skadelig og hemmende arbeidsstil. Den har virka splittende på det viset at kamerater som kanskje virkelig er harde, på et proletært sett, men som ikke klarer å følge opp når det gjelder å fylle, slå vitser eller digge borgerlig avantgardemusikk, blir holdt utafør. Vi ser altså at fullstendig feilaktige kriterier blir lagt til grunn for vurderinga av kamerater. En kamerat som er hard til å drikke og rappkjeftha blir sett meir opp til enn en kamerat som virkelig ofrer seg for forbundet og folket, som f.eks. jobber skift både på Bøtta og på jobben.

Den eksterne virkinga ser vi klarest ved å stille dette opp mot de kriterier Lenin stiller til et kommunistisk ungdomsforbund:

forts. neste s.

"Det kommunistiske ungdomsforbundet må være en støtgruppe som hjelper til i alt arbeid og viser initiativ og tiltak. Forbundet må være slik at enhver arbeider ser at det består av folk hvis lære han kanskje ikke forstår, hvis lære han kanskje ikke tror på med en gang, men av hvis praktiske arbeid og aktivitet han kan se at det virkelig er folk som viser ham den rette veien."

Hvordan er så en kommunist "tøff"?
Jo, han må gå ut fra at hver og en av hans handlinger skal tjene folket, ved at han stødig og fast står på den korrekte linja, marxismen-leninismen Mao Tsetungs

tenkning, og tilstreber å sette ideologien ut i praksis. Han må alltid underordne sine personlige interesser forbundets og lagets interesser, og underordne seg den demokratiske sentralismen. Han må være besjelet av sjøllkritikkens ånd og kunne rette på mistak og mangler. Han må aldri sky de arbeidsoppgaver som ligger foran han, og delta med liv og lyst i forbundets prop/ agit-arbeide, for på denne måten å komme i nærmere kontakt med massene og gjennom sitt daglige virke lar folk få se at han er kommunist, og at den linja han trekker opp er den riktige.

Strinda-cella

"En kommunist bør være storsinnet, trofast og aktiv, revolusjonens interesser må være ham dyrere enn livet, han må innordne sine personlige interesser under revolusjonens interesser, han må alltid og overalt holde fast ved de riktige prinsippene, kjenpe utrettelig mot alle slags feilaktige oppfatninger og handlinger og nettopp ved dette grunnfeste partiets kollektive liv og partiets forbindelser med massene. Han må vise større omsorg for partiets og massenes interesser enn for en enkelt persons interesser, ha mer omsorg for andre enn seg selv. Bare et slikt menneske er verdig til å kalles kommunist."

"Mot liberalismen" -37

"Alle våre kadrer, hvilken rang de enn innehar, er folkets tjenere, og i alt vi gjør skal vi tjene folket. Hvordan skal vi da kunne nøle med å kvitte oss med noen av våre dårlige karaktertrekk?"

"Oppgavene for 1945" -44

K L I P P —

INTERVJU MED A.K. [REDACTED] I "UNDER DUSKEN" NR. 2 -70

- Ville det gå an å bygge opp en stat basert på sosialistiske ideer i et kapitalistisk Europa, - en sosialistisk øy kalt Norge?
- Nei, det tror jeg ikke, men det er ikke noe argument for ikke å argumentere for det. I et slikt sosialistisk land måtte planøkonomien organiseres rasjonelt, og ikke irrasjonelt som idag. En måtte produsere etter reelle behov, ikke lage gjenstander som en ikke hadde noe bruk for. En måtte produsere gjenstander som varte lenger, f.eks. lyspærer som varte i 20 år, og barberblad som holdt evig.
- Tror du det ville gått an å lage en såkalt sosialistisk øy i et kapitalistisk samfunn i form av kollektivfamilier?
- Ja, det tror jeg. I hvertfall er det et utgangspunkt for å komme videre. Jeg foreslo f.eks. i Budsjettdebatten å oppheve den private eiendomsretten her i byen. Forslaget ble forkastet, men tanken var her å opprette kollektivfamilier på 20-40 personer. Med felles husholdning for å hindre sløsing og for å få en bedre utnyttelse av større gjenstander, f.eks. radio og TV. Dessuten ville slike familier ha langt større

muligheter til å diskutere samfunnsproblemene og å øve påvirkninger.

- Har du planer om å bli med i det boligkollektivet som nettopp er opprettet i Trondheim?

- Nei, jeg har ikke det, jeg bor så jævli bra som jeg gjør nå. Dessuten har jeg unger, kone, bikkjer og katte (og kaniner).

- Så du fungerer som en kapitalistisk konsument?

- Nei, jeg er en småborger. Revolusjonær småborger.

....
Grovt sett, hvordan står du i forhold til SUF?

- Det er vel en uenighet i arbeidsform tror jeg. Måten som bl.a. demokratisk sentralisme praktiseres på, - i dagens situasjon er den helt uansdendig.

"ADRESSEAVISEN" 19/2 -70

A.K., R.S., og B.M.F. som bare for noen år tilbake var sentrale skikkelser i den lokale SUF-gruppe, er nå blitt ekskludert. Eksklusjonen ble begrunnet med manglende vilje til å underkaste seg prinsippene for "den demokratiske sentralisme" slik SUF praktiserer den. Dette betyr i realiteten at SUF's medlemmer må vise absolutt lydighet overfor paroler og oppfatninger fra sentralkomiteen.

FRIEDRICH ENGELS:

KAPITAL OG MERVERDI.

FRA "ANTI-DUHRING" (s. 279-282)

Hvor kommer så denne merverdien fra? Hvordan er det mulig stadig å selge dyrere enn man har kjøpt, til og med under den forutsetning at like verdier byttes mot like verdier?

Nettopp å ha løst dette problemet er den mest epokegjørende fortjeneste i Marx' verk. Løsninga kaster lys over økonomiske områder der både tidligere sosialister og borgerlige økonomer har famla omkring i det dypeste mørke. Fra denne løsningen daterer den vitenskapelige sosialismen seg, omkring denne dannes den.

Løsningen på spørsmålet er følgende:

Verdiøkningen av de pengene som skal forvandles til kapital, kan ikke komme fra disse pengene eller stamme fra innkjøpet av varen. Pengene uttrykker i dette tilfelle bare varens pris siden denne pris, forutsatt at like verdier byttes med hverandre, ikke er skilt fra varens verdi.

Verdiøkningen kan, av samme årsak, heller ikke skrive seg fra salget av varen. Det er altså varen selv som har forandra seg - ikke dens verdi, men derimot dens bruksverdi. Verdiforandringen har altså oppstått i sammenheng med bruken av varen.

"For å kunne trekke ut verdi av forbruket av en vare, må vår pengeeier være så heldig at han finner en vare på markedet som har en bruksverdi med den merkelige egenskapen at den selv er kilde til verdi - og som virkelig i bruk frambringer arbeid, altså skaper verdi. Pengeeieren finner en slik egenarta vare på markedet - arbeidsevnen eller arbeidskrafta." ("Kapitalen, første bind, 181) Arbeidet i seg sjøl kan, som vi har sett, ikke ha noen verdi, men det forholder seg annerledes med arbeidskrafta. Denne får verdi så snart den blir til en vare - noe den i våre

dager faktisk er - og denne verdien bestemmes "på samme vis som verdien til en hvilken som helst annen vare, nemlig gjennom den arbeidstida som er nødvendig for produksjonen, og dermed reproduksjonen av denne spesielle artikkelen" - dvs. den bestemmes gjennom den arbeidstid som trengs til å framstille de livsmidler som arbeideren trenger for å holde seg arbeidsfør og å føre slekta videre. La oss anta at disse livsmidler representerer en arbeidstid på seks timer pr. dag. Vår kapitalist, som kjøper arbeidskraft for å kunne drive sin bedrift, dvs. som leier en arbeider, betaler dermed denne arbeideren full dagsverdi for hans arb.kraft dersom han betaler en pengesum som representerer seks timers arb.tid. Så snart arbeideren har arbeidet seks timer for kapitalisten, har han ytt full erstatning for kapitalistens utlegg. Men dermed har pengene ikke forvandla seg til kapital, de har ikke skapt noen merverdi. Den som kjøper arbeidskrafta har derfor en helt annen hensikt med sin avtale. Det at arbeideren bare behøver seks timers arbeid for å opprettholde livet i 24 timer hindrer ham ikke i å arbeide tolv av disse 24 timer. Arbeidskraftas utnyttelse i arbeidsprosessens er to forskjellige ting. Pengeeieren har betalt arbeidskrafta til dens dagsverdi, deffor har han også rett til å utnytte den for dagen - et dagsverk arbeid tilhører ham. At den verdi som bruken av arbeidskrafta skaper i løpet av en dag er dobbelt så stor som dens dagsverdi, er en spesiell lykkelig omstendighet for kjøperen, og ifølge varebyttets lover heller ingen urettferdighet mot selgeren. Arbeideren koster altså kapitaleieren, som vi antok, daglig et verdiprodukt på

forts. s. 12

OM DE NYE

STUDIENE

Studiene i SUF(m-1)s grunnsirkel er endt og med det er en fase i SUF(m-1)s grunnstudier avsluttet. Grunnsirkelen utvikla kameratenes forståelse av nødvendigheten av grundige, systematiske studier - kameratene forstod at å lese hastig over bakgrunnsstoff og spørsmål ikke var nok - en måtte fordype seg i stoffet - stoffet måtte systematiseres.

Mod de supplerende studiene (i økonomien, revisjonismen, masselinja osv.) innledes en ny fase.

Grunnsirkelen tok opp og var en innføring i marxismen-leninismen allment - den supplerende grunnsirkelen tar opp sider ved m-1.

Skal man ta et fast grep om disse studiene kreves det inngående kjennskap til stoffet.

Hvorfor? Jo, grunnstudiene beskjef-tiget seg med stoff som en ved å bruke hodet - fornusten og å lese gjennom grunnlitteraturen var i stand til å få innblikk i hva det hele dreide seg om.

De supplerende studiene går inn på ting hvor kameratene er helt blanke og stoffet krever at du har inngående forhåndskjennskap, ellers vil man komme på avveie.

Hva krever så den nye fase av kameratene?

For det første krever den av studieledermøtet at studieledermøtet arbeider mere med forhåndsveggaviser om studiene, setter grundigere opp forhåndslitteraturen osv.

For det andre - og viktigst - kreves at alle kameratene driver mere intense sjølstudier, at kameratene ikke bare studere stoffet i sirkelen. Kameratene må bestrebe seg på minimum å lese det som blir proklamert fra studieledermøtet. Dessuten ta et fast grep om studiene ved å studere godt og riktig i cellene, hjemme og sammen med kameratene i laget.

Kamerater: vi går inn i en ny fase - en fase som vil føre laget inn på en riktigere veg om laget emner å skjøtte oppgaven.

Den supplerende grunnsirkelen skjerpe vårt våpen i klassékampen - idéologien vil bli mere nyansert og vi vil bli i stand til å kjempe med et kavssere våpen enn før.

KAPITAL OG MERVERDI forts.

tolv arbeidstimer. Differansen til fordel for pengeeieren blir seks timers ubetalt merarbeid, et ubetalt merprodukt, fremstilt av seks timers arbeid.

Kunststykket er ferdig. Merverdien er skapt, pengene har blitt forvandla til kapital.

Da Marx slik påviste hvordan merverdien oppstår og hvordan den bare kan oppstå under forhold som

er behersket av de lovene som regulerer varebyttet, avslørte han mekanismen i den moderne kapitalistiske produksjonsformen og den måten å ylegne seg produktene på som følger av denne. Han avdekket den kjernen som hele den nåværende samfunnsformen er sprunget ut av.

Friedrich Engels

STUDIERAPPORT FOR JANUAR 1970

Studiene for januar bar preg av å være provisorisk lagt opp. Linja for de forskjellige emnene var ganske godt gjennomgått på studieledermøtet og studielederne var godt forberedt, men - opplegget for studiene ble ikke gjort kjent for kameratene før to dager tidligere enn studiene skulle opp. Kameratene fikk da liten tid til forberedelse. At opplysningene kom så sent grunnet seg i at studieledermøtet ikke hadde opplegget klart før tre dager før studiedagen. Dette førte også til at bakgrunns materialet som kameratene skulle anvende ikke ble nøye nok drøfta; slik at ved siden av dårlig tid fikk kameratene dårlig opplysning om hva som skulle studeres.

Hva har så dette provisoriske preget sin årsak i? Hele januar har gått med til å vente på studieopp- legget som gikk ut på korrigering av grunnsirkelen, statuttene osv. fra Oslo. Studieledermøtet satte sin lit til at de kom. Hele januar har vist at studieledermøtet ikke til fulle har forstått Maos ord om å stole på egne krefter. Studieleder- møtet skulle sjølsagt ha diskutert alternativ til kommende studier (for det tilfelle at materiellet ikke kom fra Oslo) slik at kameratene hadde fått tid til å forberede seg.

Studieledermøtet håper å ha lært av erfaringene i januar.

Emnene som ble tatt opp i januar var følgende: Studier i statuttene, der det for de fleste cellenes vedkommende var slik at andre del om organisasjonsstrukturen ble for lite gjennomdrøfta. Trondheimslaget har etterhvert utvikla seg til å bli et lag av stødige elementer som er i stand til å løse stadig større oppgaver. Men vi merker at det i laget allikevel er svært tungt å løse oppgavene. Årsaken er at organisasjonsstrukturen henger etter. Et møte var derfor via lagsdelinga som vil føre til at organisasjonsstrukturen blir mer i samsvar med lagetets konsistens.

Lagsdiskusjonen har gjort det klart at en mer utadvendt linje er nødvendig om laget skal kunne utvikle seg videre. Studieledermøtet fant det nødvendig å ta opp artikkelen i Ungsosialisten 4/5 -69 om strategi og taktikk. Selv om nødvendigheten av taktikk og klarhet i strategi ikke var klart på forhånd var utbyttet stort.

Hovedframstøtet til våren blir partibygginga og studieleder- møtet mente kameratene ville ha utbytte av å få systematisert kildene og framgangsmåten for bygginga.

stud.sek.

- Hver skal du?....
- melde meg på SUF(m-1)s
grunnsirkel!

RAPPORT OM SALGET KLASSEKAMPEN NR.1 -70

M/ FORSØK PÅ Å KASTE LYS OVER DE NEGATIVE TREKKA FRA DØR-SALGET.

Salget av KK nr.1-70 er antakeligvis fordelt som følger:

	nr.1	nr.10/11
Midtbyen	70	74
Østbyen	80	126
Vestbyen	58	140
Strinda	69	73
Sos. arb. gr.	49	0
<u>Dørsalg i alt</u>	<u>326</u>	<u>413</u>
Katta	31	20
Ringve	25	20
Strinda	9	11
Yrkeskolen	1	0
Sosialskolen	4	?
<u>Salg på skoler i alt</u>	<u>70</u>	<u>51</u>
Salg på jobben	55	23
Løssalg i byen	17	74
Distriktet(Uthaug)	5	5
Stand NTH	106	147
Løssalg NLHT	10	6
Moholt	81	15
Berg	25	20
Studentersamfunnet	15	0
Venner & kjente		
+ div. salg	23	27
Løssalg på kontoret	18	20
<u>SALG I ALT:</u>	<u>751</u>	<u>801</u>

Positive trekk fra spreinga denne gangen:

a) Sosialistisk arbeidsgruppe deltok for første gang i salget som egen salgsenhet. Eksperimentet med å la Sos. arb. gr. få eget salgsområde for dørsalg falt svært heldig ut, og jeg håper de gode erfaringene gruppa trakk denne første gangen vil spore til fortsatt og økende innsats.

b) Flere av kameratene som følger sympatisør-studiesirkelen var med på dørsalget i de celleområdene de naturlig tilhører. Alle cellene

trakk med seg én eller flere av disse kameratene, og til sammen solgte de ca.35 aviser; hvilket må sies å være en svært bra begynnelse. Medoden med å aktivisere disse kameratene i det praktiske arbeidet har altså vist seg å være en bra ting. c) For første gang har vi fått fastslått at markedet på studentbyene ikke er fullstendig dekket; uten at vi vet noe nøyaktig om dette da kameratene som selger på studentbyene ikke har levert skriftelige rapporter.

FORSØK PÅ Å KASTE LYS OVER DE NEGATIVE TREKKA FRA SALGET.

Sjøl om vi denne gangen har sporet enkelte svært positive trekk som lover bra for framtida, tror jeg de negative sidene har vært om ikke overskyggende så i alle fall veldig foruroligende. Det er vanskelig å dele de negative trekkene i adskilte punkter, til det har de for nær sammenheng med hverandre.

Jeg skal her prøve å forklare årsakene til de negative trekkene slik jeg ser dem. Vi må da se litt på den historiske utviklinga vi har hatt i arbeidet med KK her i byen.

For snaut et år siden solgte vi under halvparten av hva vi gjør nå. Kassereren tok inn oppgjør for avisene i den første tida, og avisene gikk ut gjennom cellene. Det viste seg snart at dette opplegget ikke var tilfredstillende, kassereren makta ikke å få et skikkelig grep over KK-spreinga ved siden av sine andre oppgaver. Derfor valgte et

celleledermøte i midten av april/69 én person som skulle ha hovedansvaret for salget.

Dette førte som naturlig var, med det ideologiske og organisatoriske nivå laget lå på den gangen, ikke til noen øyeblikkelig forbedring. Fram til august/september var salget preget av skippertakjobbing og av at avisene kom tilbake eller rett og slett forsvant i store opplag. Vi skjønnte ikke i vår/sommer at det var en motsigelse mellom det organisatoriske nivå den salgsordninga vi la opp til fordra og det organisatoriske nivå de enkelte cellene og medlemmene lå på. Derfor gikk spreiringa heller tilfeldig for seg etter at cellelederne på celleledermøtet mottok 50 aviser til dørsalg. Dette kalte vi "startvanskeligheter" og "barnesykdommer" uten å skjønne at det var ett av flere uttrykk for det særegne ved motsigelsen mellom borgerlig og proletar arbeidstil i laget på den tida. Andre uttrykk for det samme var: Mangelen på enhetlige studier (sjøl om vi nok hadde forstått betydningen av dette i hodene våre), Vanskeligheter med løpeseddelutdelinger og Dårlig (tilfeldig) oppmøte av medlemmene på f. eks. celledemøtene.

Vi skjønnte ikke at de enkelte kameratene måtte opp på et høyere ideologisk nivå, et ideologisk nivå som ville gjøre oss i stand til å løse motsigelsen mellom borgerlig og proletar arbeidstil i spreiringa av KK. Vi la opp spreiringa av KK etter et organisatorisk prinsipp vi ikke hadde forutsetning for å bruke på det ideologiske nivå vi befandt oss. Kort sagt så hadde vi ikke forstått at:

"Arbeidet med sikte på å få et fast grep på den ideologiske fostringen er nøkkelleddet når det gjelder å få sveiset hele vårt parti sammen til partiets veldige politiske kamp. Løser ikke partiet denne oppgaven, vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver."

Etter sommerleiren og landsmøtet, da sitatet ovenfor satt fast ankret i alle medlemmene og da vi for fullt gikk i gang med å løse problemene med den ideologiske fostringa, fikk vi også et fastere grep over spreiringa av KK. Vi skjønnte da ganske snart at det var et misforhold mellom medlemmenes ideologiske (og derav også organisatoriske) nivå og det organisatoriske prinsipp KK-salget var lagt opp etter.

Vi skjønnte at for å unngå at kameratene skulle komme tilbake med aviser etter at salgstida forlengst skulle vært avslutta, så måtte hver enkelt kamerat hente aviser sjøl kort tid før han skulle selge. På den måten oppnådde vi også at salgskapasiteten til de enkelte cellene blei mye bedre fastslått.

Alt dette viser oss at så snart vi begynte å få et skikkelig grep over den ideologiske fostringa så blei vi bedre til å løse en av våre politiske oppgaver. En liten korrigerering i spreiringa av KK brakte oss altså til bedre overenstemmelse mellom organiseringa av KK-salget og medlemmenes politiske og organisatoriske nivå.

Altså var det ingen dårlig, men tvertimot en bra ting, at KK-spreiringa antok "lausere" former. (Opplegget var lausere bare i formen; innholdet blei i virkeligheten fastere ved at ansvarlig for KK-salget til stadighet overvåket, kritiserte og korrigererte hver enkelt selger.)

Ut over høsten kom kameratenes ideologiske nivå opp på et stadig høyere plan, og etter hvert forsto vi at lagets organisasjonstruktur med tid og stunder må forandres for å bringes i overenstemmelse med det ideologiske nivået. Derfor arbeider vi nå med sikte på at laget skal deles i flere bydelslag og at cellene skal danne spirene til disse laga.

For å lede dette arbeidet, for å legge grunnlaget for bydelslaga,

lar vi cellene mer og mer arbeide som lag. Dette betyr bl. a. at vi gikk tilbake til den gamle ordninga med at cellelederne henter aviser til dørsalg i si celle. (Nå henter cellelederen, i motsetning til i vår, antall aviser i best mulig overenstemmelse med cellas kapasitet. Ei celle har p.g.a. cellas spesielle natur valgt å gå utenom denne ordninga og heller hente aviser etter hvert som de selger.)

Noen vil nå kanskje si at vi dermed er tilbake til den gamle ordninga. Grovt sett så er det nok også slik. Men da må vi huske på at det organisatoriske prinsippet for salget av KK ikke var galt i seg sjøl. Det var bare ikke i overenstemmelse med lagets ideologiske nivå. Nå er det imidlertid, om langt fra fullstendig, mye bedre overenstemmelse mellom opplegget for spreinga av KK og lagets ideologiske nivå og arbeidstil.

Legg merke til at jeg sier at det ikke er full overenstemmelse, at det ennå er et stykke igjen før vi har løst motsigelsen mellom borgerlig og proletar arbeidstil i KK-spreinga fullstendig. Sjøl om vi har gjort store framskritt siden i vår, så kommer fremdeles noen kamerater tilbake med avisene lenge etter at de skulle ha solgt dem ut.

Når cellelederne henter aviser til disse kameratene så snart avisa er klar til salg, og når vi får for få aviser fra Oslo, fører dette til at den cella (og enkelte andre kamerater) som ut i fra arbeidstilen sin henter aviser like før de skal selge dem ikke får tak i aviser til salg. Særlig tydelig var tendensen til dette denne gangen da KK-sentralen ikke sprang fram og tilbake som en tulling for å passe på hver enkelt.

Denne gangen fikk vi bare 800 aviser fra Oslo mens det ville være realistisk å tro at vi kunne få spredd 1000 stk. Men p.g.a. den svikten som er skissert ovenfor,

får vi altså ikke solgt de 800 en gang. Jeg tror dette skulle vise hvilken effektiv måte forbundets eksterne hovedoppgave undergraves på når enkelte kamerater "sitter" på avisene.

Dette er ikke noe forsøk på å sverte enkelte kamerater i laget. Foreteelsen er såpass utbredt at jeg tror den er et uttrykk for motsigelsen mellom borgerlig og proletar arbeidstil som gjennomstrømmer hele laget.

Svikten i salget har kommet særlig sterkt til uttrykk i Midtbyen-cella. Jeg tror denne cella nå studere formann Maos uttalelse: "Å blindt iverksette et direktiv fra et høyere organ tillynelaterde uten uenighet, er i virkeligheten ikke å sette det ut i livet, men den listigste måten å sette seg mot det eller sabotere det på." enda en gang, og da særlig med henblikk på KK-spreinga for å undersøke hvilke feil cella har gjort her.

At Midtbyen-cella har svikta er heller ikke utelukkende cellas egen skyld. Jeg tror at mye av skylda ligger på celleledermøtet og ikke minst KK-sentralen.

Særlig KK-sentralen har en tendens til å komme med vulgarisert, subjektiv og tilfeldig kritikk av kamerater som gjør feil i KK-salget. Videre har KK-sentralen en tendens til å kritisere bagateller og personlige mangler i stedet for å la Kritikken peke på politiske og organisatoriske feil. Hva en slik vulgar og dårlig kritikk delvis har ført til hva noen kamerater angår i KK-spreinga tror jeg vi forstår bedre ved å studere følgende fra formann Mao:

"Når det gjelder spørsmålet om kritikken innad i partiet, er det enda en ting som må nevnes. Det fins kamerater som retter oppmerksomheten bare mot bagateller istedenfor mot hovedsaken når de øver kritikk. De forstår ikke at

forts. s. 5